

2. Článok 2 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 2580/2001 sa má vykladať v tom zmysle, že sa vzťahuje na prevod prostriedkov, iných finančných aktív alebo ekonomických zdrojov vyzbieraných alebo získaných od tretích osôb na právnickú osobu, skupinu alebo subjekt zaradené do zoznamu upraveného v článku 2 ods. 3 tohto nariadenia členom tejto právnickej osoby, skupiny alebo subjektu.

(¹) Ú. v. EÚ C 148, 5.6.2010.

Rozsudok Súdneho dvora (tretia komora) z 1. júla 2010 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Oberster Gerichtshof — Rakúsko) — konanie začaté na návrh Doris Povse/Mauro Alpago

(Vec C-211/10 PPU) (¹)

[Súdna spolupráca v občianskych veciach — Manželské veci a rodičovské práva a povinnosti — Nariadenie (ES) č. 2201/2003 — Protiprávne premiestnenie dieťaťa — Predbežné opatrenia týkajúce sa „výkonu rodičovských práv“ — Opatrovnícke právo a právo na zverenie dieťaťa do osobnej starostlivosti — Rozhodnutie nariaďujúce návrat dieťaťa — Výkon — Právomoc — Naliehavé prejudiciálne konanie]

(2010/C 234/23)

Jazyk konania: nemčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Oberster Gerichtshof

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: Doris Povse

Žalovaný: Mauro Alpago

Predmet veci

Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Oberster Gerichtshof — Výklad článku 10 písm. b) bodu iv), článku 11 ods. 8, článku 42 ods. 2, ako aj článku 47 ods. 2 nariadenia Rady (ES) č. 2201/2003 z 27. novembra 2003 o súdnej právomoci a uznávaní a výkone rozsudkov v manželských veciach a vo veciach rodičovských práv a povinností, ktorým sa zrušuje

nariadenie (ES) č. 1347/2000 (Ú. v. EÚ L 338, s. 1; Mim. vyd. 19/006, s. 243) — Únos dieťaťa — Právomoc súdov členského štátu na vydanie rozhodnutia nariaďujúceho návrat dieťaťa do tohto štátu v prípade, ak sa dieťa zdržiavalo v inom členskom štáte viac ako jeden rok a súdy prvého štátu vydali po únose rozhodnutie zverujúce dieťa do osobnej starostlivosti rodičovi, ktorý ho uniesol — Možnosť odmietnuť v záujme dieťaťa vykonanie rozhodnutia, ktorým sa nariaďuje jeho návrat do prvého členského štátu

Výrok rozsudku

1. Článok 10 písm. b) bod iv) nariadenia Rady (ES) č. 2201/2003 z 27. novembra 2003 o súdnej právomoci a uznávaní a výkone rozsudkov v manželských veciach a vo veciach rodičovských práv a povinností, ktorým sa zrušuje nariadenie (ES) č. 1347/2000, sa má vykladať v tom zmysle, že predbežné opatrenie nie je „rozsudkom o opatrovníckom práve [alebo o práve na zverenie dieťaťa do osobnej starostlivosti — neoficiálny preklad], z ktorého nevyplýva povinnosť návratu dieťaťa“ v zmysle tohto ustanovenia a nemôže založiť postúpenie právomoci na súdy členského štátu, do ktorého bolo dieťa protiprávne premiestnené.
2. Článok 11 ods. 8 nariadenia č. 2201/2003 sa má vykladať v tom zmysle, že rozhodnutie súdu, ktorý má právomoc, nariaďujúce návrat dieťaťa, patrí do pôsobnosti tohto ustanovenia, aj keď mu nepredchádzalo vydanie právoplatného rozhodnutia toho istého súdu v otázke opatrovníckeho práva alebo práva na zverenie dieťaťa do osobnej starostlivosti.
3. Článok 47 ods. 2 druhý pododsek nariadenia č. 2201/2003 sa má vykladať v tom zmysle, že rozhodnutie, ktorým sa priznáva dočasné právo opatrovníctva alebo dočasné právo na zverenie dieťaťa do osobnej starostlivosti, ktoré vydal následne súd členského štátu výkonu a ktoré sa považuje za vykonateľné podľa práva tohto štátu, nemôže brániť výkonu osvedčeného rozhodnutia, ktoré vydal predtým príslušný súd členského štátu pôvodu a nariadil ním návrat dieťaťa.
4. Výkon osvedčeného rozhodnutia nemožno odmietnuť v členskom štáte výkonu z dôvodu, že vzhľadom na zmenu okolností, ktorá nastala po jeho prijatí, môže tento výkon závažne zasiahnuť do najlepšieho záujmu dieťaťa. Takejto zmeny sa treba dovolať v konaní pred príslušným súdom členského štátu pôvodu, na ktorý by sa mal podať tiež prípadný návrh na odklad výkonu jeho rozhodnutia.

(¹) Ú. v. EÚ C 179, 3.7.2010.